

Wielkie odkrycia geograficzne

Mianem epoki wielkich odkryć geograficznych nazywamy okres, w którym Europejczycy rozpoczęli poszukiwania morskiej drogi do Indii. Wcześniej luksusowe towary, np. jedwab czy przyprawy, sprowadzano lądem, jednak podróż była długa i niebezpieczna. Dlatego zaczęto szukać krótszej i bezpieczniejszej drogi. Było to możliwe, ponieważ pojawiły się wówczas nowe typy statków i nowe metody nawigacji, które pozwalały żeglować nie tylko w pobliżu wybrzeża, ale również na pełnym morzu. Poza tym nie bez znaczenia były żądza przygód i chęć odkrycia nowych lądów.

Bartolomeo Diaz – Afryka

W roku 1488 roku ten portugalski żeglarz odkrył południowy kraniec Afryki, który nazwał Przylądkiem Burz. Gdy król portugalski Jan II zdał sobie sprawę z wagi tego odkrycia, czyli wskazania nowej drogi na wschód, zakładającej wpłynięcie od południa na wody Oceanu Indyjskiego, zmienił nazwę nadaną przez Diaza na Przylądek Dobrej Nadziei.

Krzysztof Kolumb – Nowy Świat

Krzysztof Kolumb, włoski żeglarz z Genui, chciał odkryć morską drogę do Indii. Swoje usługi zaoferował hiszpańskim władcom: Izabeli Kastylijskiej i Ferdynandowi Aragońskiemu, którzy sfinansowali wyprawę.

W październiku 1492 roku Kolumb dotarł do wybrzeży wyspy, którą nazwał San Salvador (Święty Zbawiciel). W czasie tej wyprawy odkrył również Haiti i Kubę.

Kolumb odbył jeszcze trzy podobne wyprawy. Do końca życia był przekonany, że ląd, do którego dotarł, to Indie, dlatego jego mieszkańców nazwał Indianami. Dopiero Amerigo Vespucci – żeglarz i podróżnik – udowodnił, że ziemie, do których dotarł Kolumb, są nowym i nieznanym wcześniej kontynentem. Od jego imienia ląd nazwano Ameryką.

Vasco da Gama – Indie

Pierwszym człowiekiem, który zdołał dotrzeć do Indii po opłynięciu brzegów Afryki, był Portugalczyk Vasco da Gama. Wyprawa trwała od lipca 1497 roku do maja 1498 roku.

Ferdynand Magellan – dookoła świata

Ferdynand Magellan, portugalski żeglarz i podróżnik, jako pierwszy opłynął Ziemię. W 1519 roku rozpoczęła się wyprawa, którą sfinansował król Hiszpanii Karol V. Żeglarz odkrył cieśninę, dziś zwaną Cieśniną Magellana, przecinającą Amerykę Południową. Jej przepłynięcie pozwalało przedostać się na Pacyfik bez opływania całego kontynentu. Po kilku miesiącach rejsu wyprawa dotarła do Wysp Mariańskich i Filipin, gdzie w 1521 roku w walkach z tubylcami zginął Magellan. We wrześniu 1522 roku resztki załogi powróciły do Hiszpanii. Z pięciu statków z powrotem dotarł jeden. Dzięki tej wyprawie ostatecznie udowodniono, że Ziemia jest okrągła.

Ferdynand Cortez, Francisco Pizarro – Ameryka Południowa i Środkowa

Ferdynand Cortez – hiszpański konkwistador, który podbił Meksyk. Na jego terenach znajdowało się wielkie państwo Azteków, rządzone przez króla Montezumę II. Cortez walnie przyczynił się do zagłady Azteków i zniszczenia ich kultury.

Francisco Pizarro – hiszpański konkwistador, który zdobył Peru i zniszczył państwo Inków.

Hiszpanie swe zwycięstwa zawdzięczali temu, że używali nowoczesnej broni europejskiej (m.in. palnej) oraz koni, których Indianie nie znali i których się bali.

Skutki wielkich odkryć geograficznych

- Odkrycie nowych, nieznanych lądów.
- Powstanie imperiów kolonialnych.
- Powstanie nowych, morskich szlaków handlowych. Ożywienie handlu artykułami zamorskimi.
- Napływ dużej ilości kruszcu (złoto i srebro) do Europy, co wywołało „rewolucję cen”, polegającą na bardzo dużym wzroście cen żywności przy minimalnym wzroście cen wyrobów rzemieślniczych.
- Sprowadzenie z Ameryki do Europy: ziemniaków, kukurydzy, pomidorów, papryki, kakao, fasoli, ananasów, bawełny, tytoniu, indyków.
- Sprowadzenie z Europy do Ameryki: pszenicy, jęczmienia, żyta, jabłek, wiśni, świń, krów, koni.
- Niszczycielska działalność konkwistadorów i walki z podbitą ludnością.
- Handel niewolnikami.